

## **בשבת: תפילות למען תושבי הדרום בבתי הכנסת**

**רבני העדה החרדית קוראים לציבור להוסיף לתפילה "חמישה קפיטלאך תהילים" לשלומם של "רבים מתושבי ארץ הקודש הנמצאים באימה ופחד מחמת קול ענות המלחמה", הרב מרדכי אליהו מפרסם תפילה מיוחדת לרגל המצב וגם רבני התנועה המסורתית נרתמים למאמץ המלחמתי עם "מי שבירך" אקטואלי**

קובי נחשוני

פורסם : 01.01.09, 11:55

**הדרום בוער, ורבני הציבור החרדי, הדתי והמסורתי מתאחדים בקריאה לתפילה:** חברי בד"ץ העדה החרדית תיקנו הוספת חמישה פרקי תהילים לתפילת מנחה בחודש הקרוב, הרב הראשי לשעבר מרדכי אליהו פירסם תפילה מיוחדת לרגל המצב וגם בתנועה הקונסרבטיבית הפיצו לקהילות ברכה שנכתבה במיוחד לשלום חיילי צה"ל ותושבי הדרום.

בהודעת העדה החרדית נכתב: "קבענו שמהיום עד ראש חודש שבט הבא עלינו לטובה יאמרו בכל בתי התלמודי תורה ובבתי החינוך מדי יום וכן בהיכלי הישיבות והכוללים יאמרו בכל יום בתפילת המנחה חמישה קפיטלאך תהילים לעורר רחמי שמים המרובים".

רבני העדה קוראים לציבור להשתדל ולהרבות תחינה על "רבים מתושבי ארץ הקודש הנמצאים באימה ופחד מחמת קול ענות המלמה, ובפרט ליושבים בערי הספר וקרובים אל החלל, כאשר מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה ופחד ה' ירחם".

## הערכות: 80% מהעובדים בדרום הגיעו לעבודה

לפי נתוני התאחדות התעשיינים, הגיעו לעבודה כ-65% מהעובדים בשדרות וכ-80% מהעובדים באשקלון ובבאר-שבע. יו"ר חדר המצב של התאחדות התעשיינים: "אף מפעל לא דיווח על ביטול עסקת ייצוא. אנחנו נותנים רוח גבית לצה"ל" תני גולדשטיין

כ-80% מעובדי התעשייה בשטח שבין באר-שבע לאשקלון הגיעו היום לעבודה. כך עולה מנתוני התאחדות התעשיינים. לפי נתוני התאחדות, כמעט כל המפעלים נפתחו היום, גם במקומות כמו באר שבע שבהם המפעלים אינם ממוגנים.

לפי נתוני התעשיינים, הגיעו היום לעבודה כ-3,500 עובדים בשדרות, שהם כ-65% מכוח העבודה בעיר. עוד עולה מהנתונים כי באשקלון הגיעו לעבודה כ-5,000 איש, שהם כ-80% מהעובדים בעיר, ובבאר שבע הגיעו כ-10,000 עובדים, שהם כ-80% מהעובדים. בנתיבות ובקריית גת הגיעו כמעט כל העובדים. להתאחדות אין נתונים על המצב באשדוד.

"מרבית העובדים שלא הגיעו לעבודה הם הורים לילדים שנשארו אתם בבית בגלל שהגנים ובית הספר סגורים", אומר ל-ynet יו"ר חדר המצב המיוחד שפתחה התאחדות התעשיינים בדרום, ארנון קשנסקי, "יש גם מקרים מיוחדים של עובדים שחוששים. יש כמה מפעלים שסגורים בכל שנה ב-31 בדצמבר, בגלל שחלק גדול מהעובדים במפעלים הם עולים מחבר העמים שחוגגים את הנובי-גוד. כמעט אין מפעלים שלא נפתחו בגלל המצב".

"כמובן שהמצב משפיע מאוד על מצב הרוח. בימים הראשונים של המבצע הייתה איזושהי אופוריה, בגלל התוצאות, אבל היא דועכת ככל שעובר הזמן. אנחנו יורדים כל הזמן למקלטים, וזה מפריע לשגרת העבודה ויוצר חרדה ודכדוך. עם זאת, אני חושב שהעובדה ששגרת החיים נמשכת היא חלק מהעוצמה שלנו. היום לכל מפעל בדרום יש תחליף במרכז או בצפון, אפילו למפעלים חיוניים, אבל המשך הפעילות שלנו היא רוח גבית לצה"ל".

### אין הודעות על ביטול עסקאות ייצוא

"לשמחתי, עד כה לא קיבלנו אף הודעה אחת על ביטול הודעות ייצוא", אומר קשנסקי "אחת הסיבות לכך היא שבחול לא יודעים בדיוק מה המצב כאן ולא שומעים הרבה על הפגיעות בישראל. למזלנו, הם גם לא מכירים כל כך את הגאוגרפיה. יש מפעלים שמייצאים שהלקוחות שלהם בחול לא יודעים שהמפעל קרוב לגדר".

## "כוון אותם ליוקנעם, אנחנו כבר נדאג לשאר"

קבוצת משפחות משדרות שנמלטה מהקסאמים ומצאה עצמה ללא מחסה בצפון הארץ, סיימה את הערב בארוחה לילה מפתיעה וספונטנית ביוקנעם. צריכים עזרה? רוצים לעזור? ynetלמעלה מ-3,700 משפחות כבר נרשמו למאגר הסיוע של אתר "ישראלים" בשיתוף ערוץ המעורבות של הצטרפו

קבוצת משפחות קטנה קבוצה של 17 איש, הכוללת ילדים קטנים ותינוקות, החליטה להיענות להזמנה לעזוב את שדרות באמצע נפילות הקסאמים אתמול בערב (ב'), ופשוט לצאת מהעיר כמה שיותר מהר. הקבוצה לא הקפידה לארוז הרבה, אפילו לא חיתולים עבור התינוקות. "פשוט עזבנו הכל וברחנו", הם מספרים. לאן? הם הזמנו להתארח באתר צימרים בחיפה, ושמחו שיוכלו סוף סוף לעבור לילה שקט.

לחיפה הם הגיעו ב-23:30 בלילה וחשכו עיניהם. "המבנה הוא מין הוסטל להומלסים, בנין רעוע וריח צחנה חריף באויר" הם מסבירים. האיש האחראי במקום עשה כפי יכולתו והציע שמיכות וכל שביכולתו לעשות "אך אי אפשר היה להישאר במקום מרוב צחנה", מסבירה אחת מחברות הקבוצה. "כמובן לא עם תינוקות וילדים שהגיבו בבכי למראה המקום".

בצר לה החליטה הקבוצה הדרומית לנסות את מזלה במלונות ובתי ההאחה הסמוכים אך בכולם נאמר להם שהם צריכים לשלם מחיר מלא או שלא נותר מקום. לאחר שטולטלו ממלון למלון, החליטו שאין ברירה אלא לחזור הביתה לשדרות באמצע הלילה "הרי לישון ברחוב עם ילדים זה פשוט בלתי אפשרי" הם מסבירים.

רגע לפני שהחלו להדרים חזרה הציע אחד מחברי הקבוצה לגשת לתחנת משטרה קרובה ולנסות לבדוק מה אפשר לעשות עבורם. לאחר מספר טלפונים הוצע להם לפנות לאתר "[ישראלים](#)", הפועל בשיתוף פעולה עם [ערוץ המעורבות של ynet](#), ושם קישרו המתנדבים בינם לבין אנשי "פורום יוקנעם מארחת" שקיבלו אותם בשמחה באמצע הלילה.

"הם פשוט התחננו אלינו בכל לשון של בקשה 'בואו עכשיו אפילו אם באמצע הלילה, אין לכם מה לדאוג אנחנו נחכה לכם ונדאג לכל מה שאתם צריכים'". מספרת נורית אדרי משדרות, אם חד הורית ל-2 ילדים קטנים, בשבחי מארחה מהצפון. "המשפחות חיכו לנו עם ארוחת ערב מוכנה כבר, חילקו אותנו ל-3 משפחות ביישוב, ודאגו לכל מחסורינו" היא נרגשת.

### ארוחת גיבוש ספונטנית באחת וחצי בלילה

"הוזמנו להישאר פה כמה זמן שצריך, שאלו אותנו אם אנחנו רוצים שילדים ישובצו בחוגים, שיעורים, או כל מסגרת אחרת ביוקנעם והכל בכדי להקל עליהם". מרחיבה אדרי "אני אישית נמצאת ביחידת דיור של משפחה נפלאה שהופכה עולמות כדי ששהותנו פה תעבור כחוויה בלתי נשכחת. אין לי מילים להעריך את גדולתם של אנשים אלה".

נאור יחיא, בחור צעיר מיוקנעם, הוא זה שקיבל את שיחת הטלפון הלילית. עוד מהיום הראשון ללחימה בדרום ישב יחיא עם הוריו והעלה את רעיון אירוח המשפחות. בני המשפחה התקשרו לחבריהם בישוב ואלה שמחו לעזור, וכך הוקם "פורום יוקנעם מארחת". אנשי הפורום המתיניו נרגשים לנבחרת כדורגל של נערים מאשקלון אך אלו החליטו בסוף לא להגיע. "מאוד התאכזבנו" אמר יחיא "חיכינו להם והכנו עבורם מגרשים והפעלות".

## מקלטים רעועים באשקלון; אנשים בורחים מאופקים

פיקוד העורף קורא לתושבים החיים תחת אימת הרקטות להסתתר במקלטים. אך בשיכונים הדרומיים של אשקלון רוב המקלטים לא ראויים, ובאופקים אנשים מעדיפים לעזוב רועי מנדל ואילנה קוריאל

מאז [החלה הלחימה](#) בעזה קרא פיקוד העורף לתושבי ערי הדרום, החיים תחת אימת הרקטות, להישמע להוראות ולהסתתר עם הישמע אזעקה במרחבים מוגנים ובמקלטים. תושבי שכונת סמולנסקי באשקלון היו שמחים להיענות להוראות, אילו רק היה להם מקום ראוי להסתתר בו.

רוב הבתים בשיכונים הדרומיים נבנו ללא ממ"דים, ורבים מהתושבים במקום הם אנשים מבוגרים שקשה להם לצאת ולהספיק להגיע למקלט בזמן הקצר שבין הישמע האזעקה ועד נפילת הרקטה. ואם בכל זאת החליטו לצאת למקלט, סביר שימצאו מקלט שאיננו ראוי.

במתחם השכונה בדרום אשקלון קיימים מספר מקלטים עירוניים, אחד מהם מסודר ומטופח, נראה כי עבר לאחרונה שיפוץ, ויש בו מים, חשמל ושירותים. היתר למרבה הצער, אינם ראויים לשהייה ממושכת והם מטונפים, ללא חשמל ומים זורמים.

"עד אתמול הם היו בכלל סגורים", אומרת סולונג' רן, תושבת השכונה. "אחרי שהרמנו את קולנו עשו לנו טובה ופתחו אותם. אבל המקלטים מלוכלכים, ואלמלא השכנים שניקו את המקלט אי אפשר היה להיכנס אליהם. איפה העירייה שתדאג לנו למים ולחשמל?"

אתמול יצאו השכנים ביוזמתם וניקו את המקלט הסמוך. "למקלט המסודר", הם אומרים, "ממילא לא נספיק להגיע. לפחות שיהיה לנו איפה להסתתר. המקלט הזה הוא מימי מלחמת יום כיפור. כשהעירייה ידעה שתהיה מלחמה היא היתה צריכה לפתוח ולסדר ולחשוב על התושבים, אבל הם לא עשו כלום", אומרת אסתר, תושבת השכונה.

**מעיריית אשקלון נמסר בתגובה** כי המקלט ששופץ בשכונת סמולנסקי הוא בבעלות העירייה. על פי רישומי העירייה, המקלטים הנוספים שאינם משופצים הם בבעלות חברת עמיגור, אולם עמיגור טוענת כי הם אינם שלה. על כן העירייה תיקח את הטיפול במקלטים על אחריותה ויפנה תקציב כדי לשפצם. בימים אלו נמצאת העירייה במהלך לגיוס משאבים לנושא.

## המדינה לעליון: לדחות מיגון בתי ספר בשדרות

כאילו אין ירי בלתי פוסק על תושבי הדרום: הפרקליטות ביקשה פעם נוספת מבית המשפט העליון לדחות את בניית בתי הספר הממוגנים בשדרות. המדינה הסבירה כי רק לאחרונה הוכנו המכרזים וכעת צריך למצוא קבלנים שיבנו בתי ספר ממוגנים אביעד גליקמן

**מי יספר לפרקליטות המדינה על המצב בדרום הארץ?** הפרקליטות ביקשה היום (ג') מבית המשפט העליון לדחות בחצי שנה את מיגונם של בתי הספר בעיר שדרות. לפני שנה וחצי [הורה](#) בית המשפט למדינה לבנות בעיר מוכת הקסאמים שישה בתי ספר ממוגנים היטב. מהודעה שהעבירה הפרקליטות מתברר כי תהליכי הבנייה מתעכבים.

לטענת המדינה, רק לא מזמן הסתיימה הכנסת המכרז לבניית בתי הספר הממוגנים. בשלב זה יכולה עיריית שדרות להציע לקבלנים שונים לגשת. המדינה העבירה חלק מהאחריות לעיריית שדרות והבהירה כי היא האחראית על יישום עבודות הבניה.

המדינה הוסיפה כי בשדרות נבחר רק לאחרונה ראש עיר חדש הלומד את הנושא כדי לקבל את ההחלטות המתאימות בהקדם. כל עוד לא התקבלו ההחלטות המתאימות על ידי עיריית שדרות, טוענת המדינה, כי אין באפשרותה לבצע הערכה מחודשת של לוחות הזמנים לבניית בתי הספר.

## גר באיזור עימות? תקבל הרעה בשירות

חברת "דרכים" העדיפה לשלוח גרר ולא ניידת שירות ללקוחה שגרה באזור אשקלון בגלל "המצב הביטחוני".  
חברה אחרת תיקנה את הבעיה במקום תוך דקות. "למה אני צריכה לסבול סבל כפול?", קבלה הלקוחה בפני

מירב קריסטל

אם אתם מתגוררים באזור אשקלון ונתקעתם עם רכבכם, לא בטוח שחברת הגרירה שלכם תספק לכם שירות במקום, אם חברת הגרירה שלכם היא חברת תיקון הרכב והגרירה "דרכים". הסיבה: המצב הביטחוני כמובן.

רוית בלידשטיין מתגוררת בכוכב מיכאל - מושב בין קרית-גת לאשקלון. דווקא הבוקר (יום א') סירב רכבה להתניע. כשפנתה לקבל שירות נאמר לה שמקום היישוב שלה הוא הסיבה שבגינה ישלחו לה גרר ולא ניידת שירות שתטפל בבעיה במקום.

הבחירה בשירות שניתן ללקוח - גרר או ניידת שירות - הוא בידי "דרכים"; כך כתוב בחוזה ההתקשרות עמם. ואולם העילה לבחירה צריכה להיות מקצועית גרידא, וכאן, החברה מודה שעילת הבחירה בגרר היתה אחרת: חשש מהמצב הביטחוני באזור. בחברת הגרירה "דרכים" העדיפו לקחת את הרכב למוסך ולטפל בו שם, כדי לחסוך מהטכנאי את עוגמת הנפש של עבודה באזור עימות.

"אני יכולה לגור בכוכב-מיכאל, הורי יכולים לגור בשדרות, אבל איש שירות של חברת 'דרכים' לא יכול לתקן לי את הרכב כאן? למה אני צריכה לקבל שירות פחות טוב בגלל המקום שבו אני מתגוררת? למה אני צריכה לסבול סבל כפול?", קבלה בלידשטיין בשיחה עם ynet.

"כשתיארתי ל'דרכים' את הבעיה, הם אמרו שישלחו לי - בהתאם לאופי התקלה - ניידת שירות. כעבור חצי שעה התקשרו שוב ואמרו שהם שולחים לי גרר. כאשר שאלתי מדוע, הנציגה אמרה 'משום שאת מתגוררת באיזור מטווח'. השבתי לה שמה שהיא אומרת לי חמור מאוד, כי היא מחויבת לספק לי שירות מתאים, אך נראה שחברת 'דרכים' החליטו שמפאת המצב הביטחוני, תושבי הדרום לא יקבלו שירות מניידות השירות של החברה".

בסופו של עניין, בלידשטיין הזמינה חברה אחרת לטפל בבעיה שטופלה תוך דקות והתבררה כפיוז שנשרף.

"כח עמידה הנו אורך

הנשימה של אומה

במלחמה ממושכת והוא

נקבע לפי משאבי רוח

וחומר"

סא"ל אברהם זוהר